

Og der er jo ikke tale om en øget forskelsbehandling, som det blev udtrykt fra Socialdemokratiets side, for man har jo allerede nu mulighed for at blive behandlet på de private sygehuse og dermed betale sig fra ventelisterne. Og med dette forslag er der blot flere, der får mulighed for at benytte sig af den ordning, og det er da et skridt i den anden retning.

Det er altså ikke en øget forskelsbehandling, men tværtimod en mulighed for, at der sker en ligestilling på det her område, så også samfundsgrupper, som ikke selv har råd til at finansiere det her, bl.a. fordi de skal betale skat af ydelsen, nu også får mulighed for en hurtig helbredelse.

Og netop på grund af de lange ventelister betaler det offentlige sygedagpenge i måneds- og årevis. Ja, der er faktisk dobbelt negativ samfundsøkonomisk effekt, da den syge medarbejder jo i samme tidsrum er afskåret fra at opretholde sin normale højere løn og dermed det højere skattegrundlag. Og ved at give medarbejderen mulighed for en hurtig tilbagevenden til arbejdsmarkedet bliver risikoen for en fyring og for, at medarbejderen glider helt ud af arbejdsmarkedet og måske – sandsynligvis – ender med en førtidspension, betydeligt reduceret.

Naturligvis skal udgiften være fradragsberettiget for arbejdsgiveren, for en sådan udgift betalt af arbejdsgiveren er – om noget – en udgift, der kan betegnes som en driftsudgift, for udgiften skal jo netop sikre, at arbejdsgiveren ikke får eller i det mindste får reduceret et produktionsstab ved hurtigt at få medarbejderen tilbage, ligesom der ligger store besparelser i, at virksomheden ikke skal bruge ressourcer i forbindelse med ansættelse af dyr kvalificeret arbejdskraft til erstatning for den syge medarbejder.

Så forslaget bør faktisk følges op, således at vi kan undgå den helt groteske situation, som vi oplevede sidste år, hvor en fynsk kommune med hår på brystet besluttede sig for at afholde udgiften til behandling af en god medarbejder – oven i købet med et driftsøkonomisk overskud til følge – men hvor kommunen så fik at vide, at det måtte man sandelig ikke, medmindre medarbejderen efterfølgende blev beskattet af behandlingen.

Dansk Folkeparti finder, at forslaget er fornuftigt og et stort skridt i den rigtige retning, og det er selvfølgelig et forslag, som Dansk Folkeparti er meget positivt indstillet over for.

Sonja Albrink (CD):

Det fremsatte beslutningsforslags intentioner er jo noget, vi har debatteret flere gange her i salen under behandlingen af lignende forslag fra forskellige partier. Og under debatterne om de tidligere forslag kunne jeg meddele, at CD støttede de forslag, og det vil vi også gøre i dag.

Vi mener, at man også her sagtens kan afgrænse de behandlinger, som man ønsker at arbejdsgiverne skal have lov til at betale. Så der er heller ikke her tale om, at man kommer ud på en glidebane.

Så alt i alt en positiv behandling.

Morten Helveg Petersen (RV):

Der er jo klare paralleller til diskussionen om det tidligere beslutningsforslag, B 12 fra CD. Men problemerne i forbindelse med en afgrænsning bliver altså ikke mindre med det her beslutningsforslag fra Fremskridtspartiet om fuldstændig skattefrihed på hele området, for nu er det jo ikke et afgrænset område som alkoholafvænnings, nu er det alle arbejdsgiverbetalte lægeordnede behandlinger, der skal være skattefrie, og det må vi altså sige nej tak til fra Det Radikale Venstre, idet vi mener, at det rejser en lang række problemer i forhold til det danske sundhedssystem.

Og vores afvisning er ikke begrundet i, at vi ikke mener, at virksomhederne skal tage et socialt ansvar, for det mener vi at de skal, og det har de også alle muligheder for at gøre i dag, hvis de vel at mærke er parate til at betale hele regningen.

Det er altså igen afgrænsningsproblemerne, der gør det problematisk for os, og derfor kan vi ikke støtte det her beslutningsforslag. Men vi er som sagt villige til at kigge på, hvad der med forsikringsordninger kan gøres for at fremme virksomhedernes sociale ansvar.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Blot et enkelt spørgsmål til hr. Morten Helveg Petersen, som sagde, at der var en væsentlig forskel mellem dette forslag og det forrige forslag. Det forrige forslag vedrørte en afgrænset gruppe, hvor vi her gennemfører princippet bredt i almindelighed, og derfor ville hr. Morten Helveg Petersen tage endnu større afstand fra dette forslag end fra det forrige forslag.

Derfor er der kun ét spørgsmål til hr. Morten Helveg Petersen, og det er: Er det mere rigtigt, at man går ind og giver skattefrihed for